

РЕШЕНИЕ

Номер 260 12.11.2020 г. Град Смолян

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Смолян

Първи въззивен граждански състав

На 12.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Членове: Мария А. Славчева
 Петранка Р. Прахова
 Зоя С. Шопова

като разгледа докладваното от Мария А. Славчева Въззивно гражданско дело № 20205400500460 по описа за 2020 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното :

Производството е по чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на К. Д. К. „ЕГН *****“, ЕТ „Костадин Кабаджов“ ЕИК 120000514, „Корона заложна къща“ Е* ,представявано от К.К., против действията на ДСИ при Мадански районен съд, по изп.д.№ 87/2011г., изразяващи се във определяне държавна такса по ч.,л.30,36 и 47 от ТДТ към ГПК в общ размер на 370 лева, която следва да се заплати от жалбоподателите.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното изпълнително действие, с твърдения, че изпълнителното дело е образувано на 27.06.2011 година по молба на Комисията за установяване на имущество придобито от престъпна дейност (КУИППД), на основание издадена обезпечителна заповед от Окръжен съд С. с дата 24.06.2011г., като след образуване на изпълнителното дело са предприети действия по искане на вискателя в т.ч е и извършен опис на лек автомобил марка „Хамър“ с рег. №***. По изпълнителното дело е приложено писмо, изпратено от сектор Пътна полиция КАТ С. от което е видно, че на лекия автомобил „Хамър“ с рег. № *** е с наложен запор.

Излага оплакване, че след 14.07.2011г по изпълнителното дело не са поискани от вискателя и не са извършвани изпълнителни действия от ДСИ в продължение на осем години до 19.06.2020г. и на 19.06.2020г от страна на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно

придобитото имущество (КПКОНПИ), която няма качеството на взыскател по изпълнителното дело по причина, че същата не е правопреемник на взыскателя по изпълнителното дело КУИППД, видно от разпоредбата §6 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, с писмо изх. №ТД08-*/19.06.2020г е поискала да бъде извършен опис на запорирания вече през 2011г лек автомобил марка „Хамър" с рег. №***с цел да бъде установено техническото му състояние. Твърди се, че такъв способ на изпълнение в ГПК опис с цел установяване на техническо състояние на вече запорирана вещ не е регламентиран, но въпреки това на основание подадената молба е извършен опис на автомобила от ДСИ.

От страна на КПКОНПИ е поискано извършване на действие по изпълнителното дело след изтичане на осем години от последното искане за извършване на изпълнителни действия.

При наличие на хипотезата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК принудителното изпълнение се прекратява по силата на закона и не е необходимо да бъде издадено постановление от съдебния изпълнител за това, а издаденото такова има само установително действие. Срокът по чл.433, ал.1, т.8 ГПК е преклузивен и с изтичането му производството се прекратява по право, независимо от наличието или липсата на искане за прекратяване и на предприети последващи изпълнителни действия. Постановлението на ДСИ се явява не условие, а само констатация на настъпилото вече прекратяване, а извършените след изтичане на двугодишния срок действия се явяват недопустими.

В конкретния случай изпълнителното производство е било прекратено по право 6(шест) години преди поискване от страна на лице, което се е представило като представляващо взыскателя извършване на действия по опис на имущество.

При прекратено изпълнително производство не могат да бъдат извършвани изпълнителни действия в това число и опис на движими вещи. В тази връзка постановлението за определяне и възлагане на разноски е незаконосъобразно. При положение, че изпълнително производство е прекратено по право, то за извършване на изпълнителни действия е било необходимо да се направи молба за образуване на изпълнително дело. Отделно от посоченото то е незаконосъобразно и по причина, че през 2011г вече е наложен запор върху вещта в т.ч. и в сектор КАТ ПП при ОДМВР С..

На следващо място развива оплакване, че в чл.120, ал.3 от ЗПКОНПИ е въведено правилото, че за действията по изпълнение на обезпечителните мерки не се събират държавни такси. По силата на цитираната правна норма в производството по изпълнение на обезпечителните мерки не се събират държавни такси. ДСИ при РС М. не се е съобразил с императивната норма на

чл.120, ал.3 от ЗПКОНПИ.

Направено е и оплакване, както е посочено и по-горе КПКОНПИ няма качеството на взыскател по изпълнителното дело по причина, че същата не е правоприемник на взыскателя по изпълнителното дело КУИППД, видно от разпоредбата на §6 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество. Наличието на многобройните процесуални нарушения, описани по-горе прави обжалваното постановление (без дата) за определяне и възлагане на разноски - държавна такса незаконосъобразно и моля след проверка на твърденията ми да отмените същото като незаконосъобразно.

В срока по чл. 436 ал.3 ГПК е депозирано писмено възражение от Комисията за противодействие и корупцията и за отнемане незаконно придобитото имущество, ЕИК129010997, депозирана от чрез процесуалният представител – държавен инспектор, юрист в ТД-П., с която се поддържа неоснователност на жалбите. Излага твърдения, че съгласно §3, ал.3 от Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество ЗОПДНПИ (отм.) всички активи, пасиви, архивът и другите права и задължения на КУИППД се поемат от Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество. Съгласно §5 и §6 от ПЗР на Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, обн. ДВ бр.17 /19.01.2018г. Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество се преименува на Комисия противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и твърди, че КПКОНПИ безспорно е взыскател по изпълнителното дело образувано на основание издадена Обезпечителна заповед от 24.06.2011 г. по гр.д. №129/2011 г. от Окръжен съд- Смолян, по което с Определение № 102/24.06.2011 г. по което е допуснато обезпечение на бъдещ иск на Комисията по реда на чл.28, ал.1 от ЗОПДИППД (отм.) срещу К. Д. К. , ЕГН *****, ЕТ „Костадин Кабаджов“, ЕИК 120000514 и „КОРОНА- ЗАЛОЖНА КЪЩА“ Е*, ЕИК 120064449, чрез налагане на обезпечителни мерки възбрана на недвижими имоти, заповор на дружествени дялове, моторни превозни средства и др.

На основание издадената Обезпечителна заповед, по описа на СИС при Районен съд-гр.М. е образувано изпълнително дело №87/2011 г. По делото е наложен заповор на моторни превозни средства, на които не е извършен опис. Заповорът е наложен, чрез изпратено по изпълнителното дело заповорно съобщение до Началника на сектор „КАТ“ при ОД „Полиция“ С. с изх.№ 1351/27.06.2020г., получено на 01.07.2011 г.

По делото от страна КПКОНПИ са предприети действия за извършване на опис на един от процесиите автомобили, с цел установяване неговото техническо състояние, предвид разпоредбата на чл.161, ал.2 вр. с чл.160, ал.2 от ЗПКОНПИ и Заповед №РД-06-248/08.06.2020г. на Председателя на

КПКОНПИ. По делото е насрочен и извършен опис на 28.07.2020 г. за установяване техническото състояние на един от автомобилите, представляващ лек автомобил „Хамър Х2“, с рег.№ ***, на който за пазач е назначен длъжника К. Д. К. . Извършените действия по изпълнителното дело са удостоверени с Протокол за опис на движима вещ от 28.07.2020 г. на ДСИ при РС-гр.М. и Протокол от 28.07.2020 г. по чл.28, ал.1 от ЗПКОНПИ от КПКОНПИ.

Съгласно предвиденото в разпоредбата на чл.160, ал.1 от ЗПКОНПИ, имуществото върху което е наложено обезпечение по реда на ЗПКОНПИ се управлява и пази от Комисията, а съгласно ал.2, имуществото може да се остави за пазене на проверяваното лице или на лицето, което държи имуществото към момента на налагане на обезпечителните мерки. Лицата по чл.160 от ЗПКОНПИ са длъжни да осигурят достъп на органите по чл.16, ал.1 за проверка на състоянието на имуществото.

На следващо място, неоснователни са и твърденията в жалбата, че съгласно разпоредбата на чл.120, ал.3 от ЗПКОНПИ за действията по изпълнение на обезпечителните мерки не се събират държавни такси. По силата на тази разпоредба са освободени от заплащане на държавни такси органите на КПКОНПИ.

Съгласно чл.79 ГПК всички такси и разноски по изпълнението, с изключение на изрично посочените такива са за сметка на длъжника, като е без значение дали изпълняемото право е парично или непарично. Не е предвидено в кой момент от изпълнителното производство, съдебният изпълнител следва да се произнесе за разноските. Това се дължи на особеностите и спецификата на изпълнителното производство. Предлага съдът да остави жалбите без уважение.

В писмените си обяснения по чл.436 ал.3 от ГПК ДСИ изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага да не бъде уважена. Изпълнително дело №87/2011г.-Ю е образувано по молба на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност-ТД П., чрез процесуален представител В.А. въз основа на издадена обезпечителна заповед от 24.06.2011г. по гражданско дело №129/2011г. по описа на Окръжен съд – С., с което са наложени посочените в обезпечителната заповед заповори върху МПС-та, банкови сметки, дружествени дялове и движими вещи. Съгласно чл.400, ал.1 от ЕПК, налагането на заповор се извършва незабавно от съдебния изпълнител по искане на молителя въз основа на обезпечителната заповед на съда съгласно чл. 449, ал. 1, чл. 450, ал. 1 и 2, чл. 507, 515, 516 и 517 като на ответника се връчва съобщение вместо призовка за доброволно изпълнение. Вдигането на заповора, заличаването на възбраната, както и отменянето на другите обезпечителни мерки става въз основа на влязлото в сила определение на съда (чл.402, ал.3 от ГПК). Изпълнителното дело не може да

бъде прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, тъй като е образувано въз основа на обезпечителна заповед с цел обезпечаване на бъдещ иск.

Взискателят е освободен от заплащане на държавни такси по ТДТ които се събират от съдилищата по ГПК. Когато таксите по изпълнението не са внесени от взискателя, се събират от длъжника (чл.79, ал.2 от ГПК), като за изпълнение на обезпечителни мерки се събират таксите, предвидени за съответните действия (чл.54 от ТДТ).

ОКРЪЖНИЯТ СЪД, след като взе в предвид оплакванията релевиращи с трите жалби, възразението на взискателя, становището на ДСИ и след като обсъди доказателствата по делото, съобрази следното:

Жалбите са депозириани в срока по чл.436 ал.1 ГПК, от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител съгласно чл.435 ал.2, т.7 ГПК. Длъжниците са уведомени за издаденото от ДСИ Постановление на 05.10.2020 година, с което е определена дължимата държавна такса в размер на 370 лева на 08.10.2020 г., а жалбите са депозириани на 13.10.2020 г. Доколкото изпълнителното дело е образувано въз основа на представена обезпечителна заповед, то макар да не е вдигнат запора по същество, във връзка наведените оплаквания за настъпила перемция и прекратяване образуваното изпълнително производство по право, съдът счита, че се касае за изпълнително действие, подлежащо на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.435 ал.2 ГПК т.6 и 7.

Съдът, установи следното:

Изпълнително дело № 87/2011 г. по описа на ДСИ при Мадански районен съд е образувано на 27.06.2011 г. по молба на Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност (КУИППД)- понастоящем Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество (КОНПИ), въз основа на обезпечителна заповед №102 от 24.06.2011 г., издадена по ч.гр.д. № 129/2011 г. на Смолянски окръжен съд, по реда на чл. 22 ал.1 и ал.2 т.3 ОПДИППД (отм.) за допуснато обезпечение на бъдещ иск по чл.28 ОПДИППД (отм.) във връзка с чл.390 ГПК, чрез налагане на заповор върху посочените МПС-та, банкови сметки, дружествени дялове и движими вещи. Страни по изпълнителното дело са Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и длъжници- К. Д. К. „ЕГН *****“, ЕТ „Костадин Кабаджов“ ЕИК 120000514, „Корона заложна къща“ Е* , представлявано от К. К.. Посочените в обезпечителната заповед мерки са наложени. За наложения заповор страните са уведомени.

На л.77 от изпълнителното дело е приложена молба от комисията за противодействие на корупцията и за отнемане незаконно придобито имущество ,ЕИК 129010997, държавен инспектор-юрист А. П. е уведомила ДСИ, че понастоящем движимите вещи, индивидуализирани в обезпечителна

заповед от 24.06.2011 година се намират в Ивест банк А* С., в която са предадени за пазене протоколите от 21.10.2010 година и 07.02.2011 година, приложени по образуването НОХд. №103/2018 година в Смолянски окръжен съд, което не е приключило и понастоящем спрямо лицето К.К. няма влязла в сила осъдителна присъда е поискано да бъде уведомена банката за наложения заповест върху тези движими вещи, както и е поискано да бъде извършена справка относно изпратено съобщение до Окръжна прокуратура С. за наложената обезпечителна мярка в полза на КПКОНПИ.

На 24.06.2020 година ДСИ е наложила заповест върху описаните движими вещи в протокол за претърсване и изземване от 21.12.2010 година и 07.02.2010 година и е определила за пазач Инвестбанк А*.

С молба вх.256/02.07.2020 г., депозирана по изп.д. № 87/2011 година КПКОНПИ във връзка наложен заповест по горното изпълнително дело на лек автомобил „Хамър Х2“ регистрационен номер ***, собственост на ЕТ „Костадин кабаджов“ е поискано съдия изпълнителят да насрочи опис, с цел установяване техническото състояние на автомобила, с твърдения, че по изпълнителното дело не е извършван опис и не е назначаван пазач по реда на чл.469 и сл. от ГПК. Съдия изпълнителят е насрочил опис на посочения лек автомобил на 28.07.2020 година, на която дата е съставен протокол за опис и описаната вещ е оставена за пазене на К.К..

На л.101 е приложена молба от КПКОНПИ, към която е приложен Протокол от 28.07.2020 година изготвен на основание чл.28 от Закон за противодействие на корупцията и отнемане незаконно придобито имущество на процесния лек автомобил подписан от А.П., Д.Г. от една страна и К. К. от друга.

С атакуваното постановление ДСИ е определила държавна такса в размер на 370 лева в полза на Мадански районен съд на основание чл.36 и 47 от ТДТ към ГПК, платима от ответниците по молбата за обезпечение, длъжници по изпълнителното дело и настоящи жалбоподатели.

При направената от настоящия състав служебна справка по ч.гр.д. №129/2011 година по описа на Смолянския окръжен съд по делото не са налице данни за отмяна на така допуснатото обезпечение- по реда на чл. 390 ал.3 от ГПК, чл.24 ал.2 или чл.30 ал.3 от ЗОПДИППД (отм.), било по реда на чл.402 ГПК.

При направена служебна справка настоящият състав констатира, че по НОХд. №103/2018 година е постановена частично осъдителна и частично оправдателна присъда спрямо К. К., като няма данни към настоящия момент същата да е влязла в законна сила. Делото е изпратено по жалба на подсъдимия на Пловдивския апелативен съд и към момента не се е върнало.

Съдът констатира след направена служебна справка, че с Определение №3 от 09.02.2011 година постановено по ч.гр.д.№8/2011 година по описа на Смолянския окръжен съд, по искане на Смолянска окръжна прокуратура за вземане на мярка за обезпечение на глоба и конфискация в полза на държавата е допуснал обезпечение спрямо К. Д. К. , с ЕГН *****, от град М., привлечен като обвиняем за престъпление по чл.252, ал.2, във вр. с ал.1 от НК недвижими имоти и движими вещи-автомобили, между които и лек автомобил марка "Хамър Х2" с рег. №***

По делото не са налице данни за отмяна на така допуснатото обезпечение по реда на чл.390 ал.3 ГПК, чл.24 ал.2 или чл.30 ал.3 ЗОПДИППД(отм.)

При така установеното, съдът намира депозираната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

Неоснователно е оплакването, че след като от 14.07.2011 г. по изпълнителното дело не са поискани от взыскателя и не са извършвани изпълнителни действия от ДСИ в продължение на осем години до 19.06.2020 г. и едва на 19.06.2020 г. от страна на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), която няма качеството на взыскател по изпълнителното дело по причина, че същата не е правоприемник на взыскателя по изпълнителното дело КУИППД, изпълнителното производство е прекратено по силата на закона-чл.433, ал.1, т.8 ГПК, като не се налага съдебният изпълнител да издава нарочно постановление за това.

На първо място няма основание съдът да счете, че поради неизвършване на съответните действия в продължение на повече от две години изпълнителното производство е прекратено по право шест години преди поискване извършване на действия от страна на лице, което се е представило като взыскател.

Изпълнителното дело е образувано въз основа на представена обезпечителна заповед в производство по реда на чл.22, ал.1 ЗОПДИППД(отм.), във връзка с чл.390 ГПК. По делото няма данни, а и след направена служебна справка съдът не установява да е отменено допуснатото обезпечение с влязъл в законна сила съдебен акт, поради което няма основание да се приеме, че е настъпила перемция и изпълнителното производство е прекратено по силата на закона съгласно разпоредбата на чл.433, ал.1 т.8 ГПК.

На следващо място съгласно параграф 3, ал.3 Закона за отнемане в полза

на държавата на незаконно придобито имущество(ЗОПДНПИ отм.), всички активи пасиви, архив и други права и задължения се поемат от комисия за отнемане незаконно придобито имущество, а съгласно параграфи 5 и 6 от ПЗР на Закон за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество се преименува видно от разпоредбата §6 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество(д.в. бр.17/19.01.2018 година) Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество се преименува на Комисия противодействие на корупцията и за отнемане незаконно придобито имущество.

При това положение се налага и извода, че КПКОНПИ е правопреемник на първоначалния вискател по изпълнително дело №87/2011година по описа на СИС при Мадански районен съд, което е образувано въз основа на издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. №129/2011година по описа на Смолянски окръжен съд,в производството по което дело с Определение №102/24.06.2011година е допуснато обезпечение на бъдещ иск по реда на чл.28 от ,ал.1 ЗОПДНПИ (отм.)във връзка чл.390 от ГПК и наложени обезпечителни мерки-възбрана на недвижими имоти,запор на дружествени дялове, МПС-та, запор върху сметки в банки,запор върху движими вещи собственост на К. Д. К. ,ЕТ“Костадин Кабаджов“ЕИК 120000514 и „Корона заложна къща“Е*,представявано от К.К..

Във връзка наложения запор на моторните превозни средства следва да се отбележи, че видно от изпълнителното дело са изпратени заповорни съобщения до началника на сектор ПП КАТ при ОД „Полиция“С.- от 27.06.2020година, като няма данни по делото да е извършван опис. Единствено по искане на КПКОНПИ с цел установяване техническото състояние е извършен на 28.07.2020тгодина опис на заповорения през 2011г лек автомобил “Хамър Х2” с рег. № **** които действия са обективирани в Протокол от 28.07.2020година.

Неоснователно е и позоваването на чл.120,ал.3 ЗПКОНПИ, с което се обоснова оплакването, че за действията за изпълнение обезпечителни мерки не се събират такси и ДСИ не се е съобразил с тази норма незаконосъобразно определяйки дължимост на обективиранията в постановлението сума от 370 лева. Съдът намира за необходимо да отбележи,че по силата на посочената разпоредба органите на КПКНПИ са освободени от заплащане държавни такси, а не длъжника по делото. Освен това съгласно разпоредбата на чл.79 ал.1 ГПК всички такси и разноски по изпълнението, с изключение на изрично посочените, (а настоящият случай не попада в изключенията) са за сметка на длъжника.Съгласно разпоредбата на чл.54 от Тарифата за държавните такси,които се събират от съдилищата по ГПК за изпълнение обезпечителните мерки се събират таксите,предвидени за съответните действия,поради което атакуваното постановление е законосъобразно постановено и не са налице основания за неговата отмяна .

С оглед гореизложеното, след като издадената обезпечителна заповед, въз основа на която е образувано изпълнителното производство, не е отменена по надлежен ред, изпълнителното дело е висящо и не е перемирано.

Мотивиран от гореизложените съображения законосъобразно е издаденото постановление на ДСИ, инициирало настоящето производство, законосъобразно са възложени в тежест на тримата длъжници направените разноси за изпълнение обезпечителните мерки, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно действието на ДСИ при Районен съд гр.М., обективирано в Постановление от 05.10.2020 година **по изп.дело № 87/2011г.** по описа на ДСИ при Мадански районен съд, с което е определена дължимата от жалбоподателите разноси за изпълнение обезпечителните мерки в размер на сумата 370лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.437 ал.4 пр.последно ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

3. _____